

[Rasmus Hansen.]

svarsministeriet i 1932 nedsatte Udvalg, og det kan ses af Betænkningen, at der i Udvalget har været Enighed om at bevare de arbitrære Afgørelser, et Standpunkt, som Regeringen jo ogsaa har tiltraadt. Til Fordel for de arbitrære Afgørelser kan der nemlig anføres flere vægtige Grunde. De omfatter bl. a. Fordelen ved en hurtig Afgørelse, naar Tjenestetiden er kort. Af Betydning for Regeringen og for Udvalget af 1932 har formentlig ogsaa været den udbredte Opfattelse, at baade Mandskab og Befalingsmænd inden for Hæren og Flaaden anser det for mindre pinligt at faa en arbitrær Afgørelse end en Afgørelse ved Dom.

Af den af Udvalget af 1932 tilvebragte Statistik over Straffe ved Hæren strengere end Vagtarrest i 5-Aaret 1930—34 kan det ses, at der i alt har været 1956 Straffe af denne Art, og heraf er de 1754, altsaa et overvejende Antal, ikendt arbitrært. Desuden dokumenterer denne Statistik et andet Forhold, som fortjener Opmærksomhed, og det er dette, at Straffe for grove Forbrydelser, i Særdelshed Tyveri, kun udgør et forholdsvist lille Antal, og andet var, Forholdene i Almindelighed her i Landet taget i Betragtning, naturligvis heller ikke at vente; det er Straffe for Lydigheds- eller Respektforseelser og Straffe for Absentation, herunder Udeblivelse fra Kvarter om Natten, samt Straffe for Vagtforseelser, der navnlig forekommer. Antallet af Straffe for Tyveri er 62 og 39 for Kaserneuorden, hvor Straffelisterne viser, at det drejer sig om Tyveri, men for Lydigheds- og Respektforseelse er Tallet 393, for Absentation, herunder Udeblivelse fra Kvarter om Natten, 746 og for Vagtforseelser 302.

Hertil kommer saa de disciplinære Forseelser, som er straffet paa en saa mild Maade, at de ikke er med i denne Statistik. Det vilde ikke være uden Interesse ogsaa at faa en Oversigt over disse mildere Straffe i 5-Aaret 1930—34. Det skal jeg imidlertid ikke her komme nærmere ind paa, en saadan Oversigt kan formentlig tilstilles et Udvalg, men af den tilgængelige Statistik over Straffe strengere end Vagtarrest fremgaar det altsaa, at det i Hæren i 1930—34 i overvejende Grad er Straffe for Brud paa Disciplinen, der forekommer, og det synes mig under disse Omstændigheder rimeligt at spørge, om der nu i højere Grad straffes for disciplinære Forseelser, end det tidligere har været Tilfældet.

Af forskellige Oplysninger maa man i

hvert Fald faa det Indtryk, at Disciplinen i Hæren er mindre god. „Berlingske Tidende“ bragte saaledes den 28. Februar en Artikel, hvori det oplystes, at Generalkommandoen over for Folketingets Udvalg om Forsvarslovene har gjort gældende, at Disciplinen i Hæren ikke er, som den burde være, og hvis den højtærede Formand tillader et kort Citat fra en Dagbladsartikel, vil jeg gerne have Lov til at oplæse et saadant. „Berlingske Tidende“ tillægger General With denne Opfattelse:

„Der foreligger . . . Udtalelser, som paa den alvorligste Maade peger paa, at man er nede paa Grænsen af det tilladelige i Spørgsmaalet om Disciplinens Opretholdelse, hvilket vil sige, at man ikke er langt fra at staa over for ikke at kunne opretholde den Disciplin, der er Forudsætningen for al Kommandoføring i Hæren.“

„Berlingske Tidende“ er underrettet om, at den saaledes skildrede Tilstand i Hæren af General With anvendes til Polemik mod Regeringens Forslag om Nedsættelse af Tjenestetiden. Det skal jeg imidlertid ikke fordybe mig i her; det kan drøftes, naar Forsvarslovene kommer til anden Behandling i dette høje Ting. Det er jo før set, at Forslag om Ændringer i den bestaaende Tilstand har foranlediget Militæretaten til Betæneligheder, som senere har vist sig at være ganske uberettigede. Den af hele Udvalget af 1932 tiltraadte Betænkning indeholder bl. a. nogle Bemærkninger herom.

Ved Vedtagelsen af den militære Straffelov af 1881 afskaffedes Pryglestraf, Krumslutning og andre barbariske Straffe, men man bevarede Straffe som simpel og streng Arrest i Bøjen, mørk Arrest med og uden Indskrænkning i Kosten samt strengt Fængsel paa Vand og Brød, afsonet i Mørke og paa haardt Natteleje. Udvalget af 1932, hvis Formand var det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, konstaterede, at disse Straffe fra visse Sider inden for Militæretaten blev anset for utilstrækkelige til Opretholdelse af Disciplinen, og det tilføjes i Betænkningen, at denne Opfattelse er lykkeligvis ikke blevet bestyrket ved Udviklingen.

Er der noget i Vejen med Disciplinen inden for Hæren, vil det vel let føre til et stigende Antal Straffe for disciplinære Forseelser, og dette forekommer mig af flere Grunde at være meget uheldigt. Det er jo ret store Beløb, Regeringen og Regeringspartierne har foreslaaet anvendt til Forbedring af Hær og Flaade, og Aarsagen til disse Forhøjelser af Militærbevillingerne er naturligvis den, at Regeringen og Regeringspar-